

Teljesítették a könnyűipar célfeladatait a szegedi üzemek

Sok új gépet szereltek fel, új technológiai eljárást vezettek be hét üzem újítóinak munkája nyomán

Amikor tavaly a Könnyűipari Minisztérium célfeladatakat tűzött ki a műszaki színvonal fejlesztésére, új technológiai és szervezési intézkedések kidolgozására, Szegeden hét vállalat kapott ilyen meghatározott feladatokat. Az esztendő elmúltával ki-kiszámolt, hogy milyen mértékben teljesítették a célfeladatokat. A Szegedi Kenderfonógyárban kidolgozták az úgynevezett szimplex (több munkafolyamatot megtagarító) kenderfonás technológiáját, s megteremtették a lehetőséget annak nagyüzemi alkalmazásához. A szimplex eljárás bevezetése az előkártozó üzemben mintegy tíz százalékos létszámmegtakarítást, termelékenységemelés és minőségi javulást eredményezett. Ez tehát sikerült. De a másik feladatot csak részben végezték el. Míg a kenderszál és kenderkóc új pácolási technológiáját kikísérletették, nagyüzemi alkalmazását csak részben sikerült megvalósítani. Szép munkát végzett a Szegedi Jutaárgyár is, ahol az egyes nyersanyagok külön kártolását és keverését oldották meg a nyújtógépen. Új, úgynevezett emulziós pá-

colási eljárást vezettek be és nyolc automata vetülécszélőt szereltek fel. A célfeladat teljesítésével a fonóábrán javult a fonalegyenletesség, a szövődében nőtt a vetések száma, s az egész üzemben emelkedett a termelékenység. Nemrég honosodott meg hazánkban a kenderturbinázás. Mint ismeretes, ez a módszer az ázott kenderrost kézi tilolását helyettesíti, de annál termelékenyebb és olcsóbb. A Dél-magyarországi Rostkikészítő néhány telepen már rendelkezik kenderturbinával, de eddig a turbinakender csak tilolás után vált alkalmassá a további feldolgozásra. A vállalat tavaly jelentősen fokozta a turbinakender kihasználását, növelte az új módszerrel készült rost mennyiségét és olyan minőséget gyártott, hogy azt után-tilolás nélkül is fel lehetett dolgozni. A Szegedi Ruhagyár újító három új géppel járult hozzá a ruhaipari munkaműveletek automatizálásához. Legjelentősebb köztük az automata övtartókészítő be-

rendezés, de kitűnő az automata sorozat-gomblyukötő és a félautomata számozógép is. E gépek alkalmazása a termelékenységet növeli. Hasonlóképp a termelékenység emelkedését eredményezte a Szörme- és Bőrruhakészítő Üzem dolgozóinak újítása: a szörmebélések gépi bevarrása. A Szegedi Cipőgyárban viszont csak fél sikert értek el az előregyártás megvalósításával, ugyanis az exportcipők előregyártását csak úgy lehetne megvalósítani, ha új gépeket kapnának. Dukkozó berendezést létesítettek — önköltségszámoló hitelezési rendszerrel — a Szegedi Bútorgyárban a könnyűipar célfeladatainak megvalósítására. A munkadíjgyártási folyamat gépesítése a termelékenységet emelte. Az évek óta tartó iskolai csúszást meg szüntették a kaptá feladatát a Szegedi Écszetgyár, mely eleget téve a feladatnak, 43 százalékkal növelte az iskolaeccs termelését, egyéb gyártási kötelezettségeinek teljesítése mellett. Az eddig felsorakoztatott újításokról, technológiai folyamatokról bevezetésük idején tájékoztattuk olvasóinkat. Ennek ellenére érdemes volt feleleveníteni e hét szegedi üzem munkáját a Könnyűipari Minisztérium célfeladatainak megvalósításával kapcsolatban, amiért is együttesen 50 ezer forint jutalmat kaptak ezek a vállalatok. A napokban jelentek meg a minisztérium idei céladatai, melyek ismét teret nyitnak a dolgozók előtt az új, jobb termelési eljárások kikísérletezésére és bevezetésére.

Klonkai László
a Statisztikai Igazgatóság osztályvezetője

Több naposcsibét keltettek ki idén

Mint a Földművelésügyi Minisztérium kiállattenyésztési osztályán közölték, az állami kereskedelem március közepéig kerekén húszmillióval több tojást vásárolt fel, mint az elmúlt év hasonló időszakában. A tanácsi felügyelet alatt működő keltetőállomások minden eddigénél korábban fogtak hozzá a baromfi-félék tömeges gépi keltetéséhez. Jellemző, hogy eddig csaknem másfélmillióval több naposcsibét keltettek ki és adták át a tenyésztőknek, mint tavaly ilyenkor. (MTI)

Hatszáz egyetemista és főiskolás szerepel a KISZ kulturális szemléjének szegedi bemutatóin

A KISZ Központi Bizottsága által kezdeményezett kulturális szemlében ez évben is külön rendezik meg a felsőoktatási intézmények — egyetem, főiskola, akadémia, tanító- és óvónőképző intézet — műkedvelő művészeti csoportjainak, szolistaiknak területi bemutatóit, valamint szellemi öttusa csapataiknak vetélkedéseit.

A dél-magyarországi felsőoktatási intézmények kulturális szemléjét a Szegedi Orvostudományi Egyetem KISZ végrehajtó bizottsága rendezi március 25-én és 26-án, egész napos programmal.

A kulturális szemlén részt vesznek a pécsi és a szegedi egyetemek, főiskolák, a szarvasi óvónőképző és a Szegedi Tanítóképző Intézet, összesen mintegy 600 szereplővel. A kétnapos szemle szombatn reggel 9 órakor kezdődik a Szegedi Nemzeti Színház Kamaraszínházában.

A megnyitó után a színjátékok, táncszíndarabok, népi és tánczenekarok műsora kerül bemutatásra. Vasárnap fél 9 órakor a Zeneművészeti Szakiskola hangversenytermében folytatódik tovább a szemle az énekkarok, zenekarok, szolistaik és szavalók szereplésével. A biráó bizottság által kiválasztott legjobb csoportok és szolistaik részt vesznek május 1-é és 10-e között a budapesti országos bemutatóin is.

A táppénzekre kifizetett összeg már 1950-ben meghaladta a másfélmilliárdot, tavaly pedig 1656 millió forintot tett ki.

A gyógyszerellátás költsége 873 millióra emelkedett, aminek oka részben a biztosítottak számának növekedése, részben a gyógyszeres kezelés fejlődése, szerepet játszott azonban a sokszor indokolatlan gyógyszerfogyasztás is. Az előadást vita követte.

7,9 SZÁZALÉK

Termelőszövetkezeti mozgalmunk győzelmével egyszer s mindenkorra megteremtődött annak reális lehetősége, hogy ezután egyre többet kapjon az ország a mezőgazdaságtól. Szövetkezeteink nagy termelési, állattenyésztési lehetőségei össze sem hasonlíthatók az apró, külön-külön élő, egymástól elszigetelt, külön világokat jelentő egyéni gazdaságokéval. Termelőszövetkezeteinkben nagy területek kerültek egységes irányítás alá, s ezeken a földeken már kellő következtességgel alkalmazhatjuk a fejlettebb termelési módszereket. S ha a most létrejött jobb termelési feltételekhez a régi kisparaszti szorgalom is kapcsolódik, nem kétséges: már az első esztendőben több jut az új szövetkezeti gazdáknak is, az országnak is, mint akár csak tavaly.

Ilyen körülmények között teljesen reális kormányunk terve, mely szerint ez évben mezőgazdaságunk teljes termelési értékét 7,9 százalékkal kell növelnünk a múlt évihez képest. Ezen belül a növénytermesztés 10,6 százalékkal haladja meg a múlt évi szintet. A feladat teljesítésének politikai és gazdasági feltételei megvannak. A legtöbb probléma inkább tervezési, szervezési és agrotechnikai téren jelentkezik a szegedi járásban és Szeged szövetkezeteiben is.

A közös gazdálkodási tervek lényegében már elkészültek. Megvalósításukhoz most kezdenek hozzá. Érdemes és szükséges is a vezetőknél, a gazdáknál megegyezően megnevezni: a tervekben foglalt ártermelési, értékesítési, üzemszervezési feladatok teljesítésének megvan-e minden szükséges feltétele, kelleke? Még nem késő megszüntetni a hiányosságokat. A járás tsz-einek többsége teljesen új, vagy területileg lényegesen megnagyobbodott gazdaság. Érthetően, hiányzik még csaknem mindenütt a kellő nagyüzemi tapasztalat. Eppen ezért most még nagyon is fennáll annak veszélye, hogy esetleg meggon- dolatlanul, kellő előkészítés nélkül fognak egy-egy nagyobb vállalkozásba. A munka, a fáradozás eredménye ilyen esetben csak kudarc lehet. Az anyagiakon túl igen nagy erkölcsi károk is keletkezhetnek. Például, ha

valamelyik gazdaságban elhatározzák, hogy fehér húsertéseket tenyésztenek, a jó kocaállományon, férőhelyek biztosításán túl ehhez még más is kell. Ha a gazdaság nem tud fehérjékben gazdag takarmányokat biztosítani a koca- és a sertés-tenyésztés hasznos helyett kárral fizet. A sándorfalvi Aranykalász Tsz-ben is ez történt most. A közösség megvásárolta a szép kockát, ahelyett, hogy előbb a fiaztatót csinálták volna meg. A kocák már fiatalok, de az apró malacok elpusztulnak az akolban. Az iménti példa nemcsak az állattenyésztésre, a gazdálkodás valamennyi ágára vonatkozik.

A növénytermesztés kialakításánál biztos segítséget jelentenek a termelési szerződések. A termelési szerződések kötésének időszaka lényegében befejeződött. Járásunk szövetkezetei például zöldség- és gyümölcsfélék termesztésében szerződési tervüket 150 százalékra teljesítették, azaz felével több zöldséget és gyümölcsöt akarnak termeszteni régi és új szövetkezeteink a nyáron, mint amennyit a tavalyi egyéni termelési eredmények alapján várt tőlük az állam. Ez nagyszerű, elismerésre méltó jelenség. Ugyanakkor a többi növényfélékhez képest még mindig komoly aránytalanság van a kukorica és a napraforgó vetésterületeinek nagyságában. Meg kell vizsgálnunk tehát meg-e egyszer, milyen lehetőségeink vannak e két rendkívül fontos növény vetésterületeinek növelésére. A kukorica és a napraforgó képezi ugyanis jórészt az ártermelési tervek teljesítésének alapjait is. Mennyi kukoricánk lesz összesen? — ettől függ, lesz-e elegendő hús, zsír a lakosság számára. A napraforgóra is nagy szükség van népgazdaságunknak. A napraforgótermesztés igen jövedelmező, különösen most, az új árrendezés után, s főképpen, ha figyelembe vesszük azt is, hogy a napraforgó termesztése ma már a legtöbb tsz-ben csaknem teljesen gépesíthető. Mégis számos kérdésben — mint például Balástyán is — húzódoznak a napraforgótól. Sok helyen csak 5–10 holdra kötnek szerződést. A kicsi vetésterület miatt ezek a tsz-ek elesnek a száz mász után járó 20 forint mászánkénti nagyüzemi felártól is. Tehát ajánlatos, hogy most — amikor még időben vagyunk — ezek a gazdaságok is legalább 15–20 holdra egészítsék ki napraforgótermő területüket. A vetőmag beszerzése sem okozhat gondot, mert az állam igen kedvező feltételek mellett magot is kölcsönöz a szövetkezeti gazdáknak. A termés eladása után pedig a felvásárló vállalatok nagy mennyiségű, fehérjékben gazdag olajpogácsát adnak vissza, s ezzel rengeteg lucernát, s más pillangós takarmányt pótolhatnak a szövetkezetek.

A termelés technikai feladatai között fontos helyen van a kenyérgabonáról való gondoskodás. Ősszel a rossz időjárás miatt Szeged vidékén is jócskán megkéstünk a vetésekkel. Ráadásul kalászosainkat hótakaró sem fedte a télen. Jelentős károkat okoztak a fagyok is. Rosszul telet vetéseink mindenütt megkívnak, a gondos tavaszi ápolást, fejtrágyázást. A régi és az új tsz-ek gazdái most tehát saját érdekében gondosan vizsgálják át búzatábláikat, vegyék figyelembe a talaj-előkészítést, az előveteményeket, és azt, hogy a vetést mennyire viselte meg a tél, s ezek után állapítsák meg a »felkészítést«, elmunkálás módját.

Tavaly ősszel Szeged környékén is — bár nem a gépállomások és a gazdák hibájából — jelentős területek maradtak szántatlanul. A deszkák, a kiskundorozzmai és a sán-

dorfalvi körzetekben ezt az őszi lemaradást már jórészt pótolták tavaszi szántással. Minden földműveléshez érte ember tudja: az őszi szántás elmulasztása, bár-hogy is történt, magabáveve is súlyos hiba. A rossz szul végzett tavaszi szántás és a szántások állapotának elhanyagolása azonban még tetőzi ezt a hibát. Az ősszel keletkezett gazdasági hátrányokat jó tavaszi munkával most ellensúlyozhatjuk. A tavaszi szántásokat késedelem nélkül tárcsázni, gyűrűshengerezni, vagy éppen simítózni kell.

Tavaly viszonylag kisebb területeket állótrágyáztunk a járásban, mint az előző években. Ez a szervezéssel volt összefüggésben. Sokan nem tudták előre az érdekeltek közül, hol helyezkednek majd el az új közös gazdaságok, melyik tábla hova tartozik majd. Emiatt rengeteg állótrágya szaporodott össze a tsz-ekben és a háztáji gazdaságokban is. Most, a tavaszi munkák kezdetén okvetlenül hordjuk ki minden udvarból a felgyülemlett trágyát. Ezzel is nagymértékben elősegíthetjük a terméshozamok növekedését. Okosan, jó gazda módjára bánjunk műtrágyakészleteinkkel is. Állami gazdaságok, idősebb termelőszövetkezetek tapasztalatai bizonyítják: ott hasznosítják legjobban a műtrágyaféléket, ahol a kedvezőtlen elővetemény-hatások, rossz talajállapot megszüntetésére fordítják, olyan növények alá szórják ki, melyek legjobban meghálálják a műtrágyát. A termés növelésének ez is egyik jó, célravezető módszere.

Rendkívül lényegbevágó kérdés az is, milyen gépi munkát végeznek a traktoristák a földeken. Gépektől, fogatoktól egyaránt követeljük meg a kifogástalan minőségű munkát. A gyenge, hanyaveti módon végzett munkát egyetlen szövetkezetben sem szabad átvenni. Ugyanakkor nem szabad sajnálni a jutalmat, a célprémiumot sem a kifogástalanul dolgozó traktoristáktól, fogatosoktól.

A teljes kitavaszkodás idején számíthatunk sok helyen a munkák összerolódására. Talajelőkészítés, vetés, őszi kalászosok ápolása, szőlőmetszés, fapermetezés és még sok más munka csaknem egyidőben jelentkezik. Ezekhez a nagy feladatokhoz mozgósítani kell minden embert, fogat, és gépi erőt, hogy valamennyivel időben elkészüljünk. A szocialista munkaverseny a gépállomásokon, az állami gazdaságokban bontakozott ki eddig legeredményesebben. A brigádok, csapatok versenye a tsz-ekben is nagy lendítője a munkának. Eppen ezért a vezetők, a kommunisták kezdeményezzenek szocialista munkaversenyt a tsz-ekben is a fiatalok között, hogy ezzel is elősegítsék közös gazdaságaik megszilárdítását, még eredményesebbé tegyék a több áru termeléséért folyó munkát.

Csepi József

Megjelent a Társadalmi Szemle márciusi száma

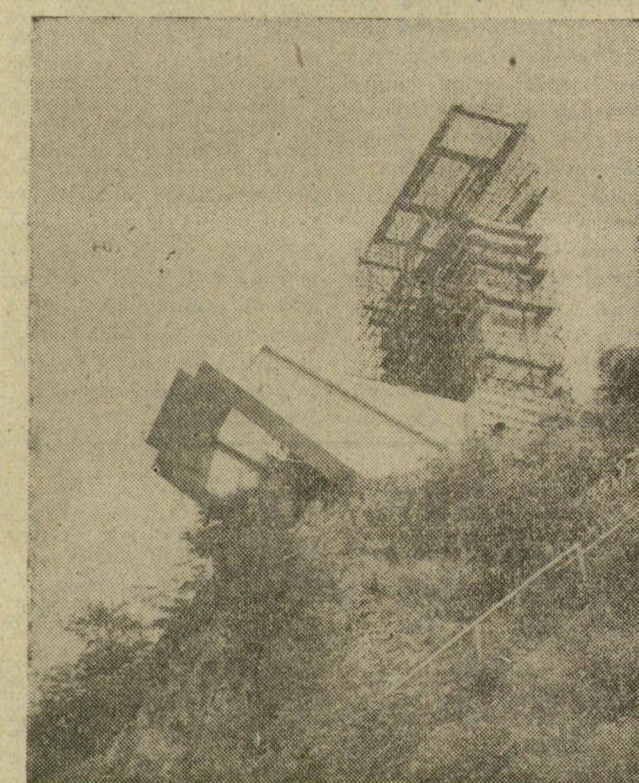
Óvári Miklós »A békeért vívott harc új feltételei és lehetőségei« című cikkében a moszkvai nyilatkozat fényénél tárgyalja melyek azok az új feltételek, amelyek a korábbinál kedvezőbbek a békeért vívott harc számára.

A szocialista jog és erkölcs viszonyának néhány kérdésével Halász Pál foglalkozik.

Az eszmecsere rovatában a lap hozzászólásokat közöl a termelőszövetkezeti munkadíjazás kérdéséhez.

Az SZKP januári plénümán elhangzott kérdésekről Nagy János tájékoztat »A szovjet mezőgazdaság fejlesztésének távlatai« címmel.

A világ legnagyobb teljes falú hídja

A Csehszlovák Szocialista Köztársaságban, az orliki vízduzzasztó feltöltése után készül el és nagy forgalmat bonyolít majd le az a híd, melynek építéséhez most kezdtek hozzá. Ennek a hídnak a kölcsönöz különös nevezetességet, hogy a világ legnagyobb, úgynevezett »teljes falú« hídja lesz.

Képünkön a megkezdett hidmonstrum egyik részlete, a parti fópillér.

Tíz év alatt megháromszorozódott hazánkban az üzemi orvosok száma

Csütörtökön a SZOT székházában értekezletet tartottak a szakmai szakszervezetek titkárai és társadalombiztosítási osztályvezetői, a megyei társadalombiztosítási bizottságok elnökei, valamint az SZTK-alközpontok és kirendeltségek vezetői és ellenőrző főorvosai.

Megvitaták a szakszervezetek egészségvédelmi munkáját.

Dr. Kovács Jenő, a SZOT egészségügyi osztályának vezetője a szakszervezetek és a társadalombiztosítási szervek egészségvédelmi munkájáról és a szakszervezeti orvosok feladatairól beszélt. Részletesen elemezte a betegellátás helyzetét.

1960-ban több mint 3000 körzeti kezelőorvos működött hazánkban.

A rendelőintézetek szakorvosi munkoráinak száma elérte az 5,65 millió órát. A szakrendelők orvosai több mint 50 millió esetben kezelték a betegeket.

1951 óta megháromszorozódott az üzemi orvosok száma.

A szakszervezetek jelentős feladatot vállaltak magukra az üzemegészségügy fejlesztésében. Az üzemi orvosokkal együttműködve egységes terveket készítenek az üzemek egészségügyi helyzetének javítására. Sokoldalú egészségügyi felvilágosító munkát végeznek a dolgozók körében.

A dolgozók egészségvédelmének további fejlesztését eredményezi a társadalombiztosításra fordított összegek takarékos és célszerű felhasználása.

A táppénzekre kifizetett összeg már 1950-ben meghaladta a másfélmilliárdot, tavaly pedig 1656 millió forintot tett ki.

A gyógyszerellátás költsége 873 millióra emelkedett, aminek oka részben a biztosítottak számának növekedése, részben a gyógyszeres kezelés fejlődése, szerepet játszott azonban a sokszor indokolatlan gyógyszerfogyasztás is. Az előadást vita követte.